

Datum van
inontvangstneming

:

26/03/2015

Zaak C-69/15**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

16 februari 2015

Verwijzende rechter:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

2 februari 2015

Verzoekende partij:

Nutrivet D.O.O.E.L.

Verwerende partij:

Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

In de bestuursrechtelijke zaak van Nutrivet D.O.O.E.L., (OMISSIS) Skopje, (Macedonië) (OMISSIS), verzoekster, tegen de Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (nationale hoofdinspectie voor milieu- en natuurbescherming), (OMISSIS) Boedapest (OMISSIS), verweerster, omtrent de bescherming van het milieu wijst de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (hoofdstedelijke administratieve/arbeidsrechtbank) de hiernavolgende beslissing.

Beslissing

Deze rechtbank verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 2, punt 35, onder g), iii), gelezen in samenhang met artikel 3, lid 2, en van artikel 18, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad, alsmede van bijlage I C, deel IV, punt 15, bij die verordening.

De volgende vragen worden aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voorgelegd:

1. Is sprake van een overbrenging van afvalstoffen die geschiedt „op een wijze die niet feitelijk is gespecificeerd in het in bijlage VII opgenomen document” in

de zin van artikel 2, punt 35, onder g), iii), van verordening (EG) nr. 1013/2006, wanneer de opdrachtgever van de overbrenging de vakjes met betrekking tot de importeur/ontvanger, de inrichting voor nuttige toepassing en de betrokken land(en)/sta(a)t(en) (respectievelijk de vakjes 2, 7 en 11 van het in bijlage VII bij de verordening opgenomen document) op onderling onverenigbare wijze invult, maar de desbetreffende informatie duidelijk vermeld staat op de internationale vrachtbrief en andere beschikbare documenten?

2. Zo ja, mag het dan als redelijk worden beschouwd dat op grond daarvan een boete wordt opgelegd die even hoog is als de boete voor degene die niet voldoet aan de verplichting om het in bijlage VII bij verordening (EG) nr. 1013/2006 opgenomen document in te vullen?

3. Is het om te kunnen spreken van illegale overbrenging van afvalstoffen in de zin van artikel 2, punt 35, onder g), iii), van verordening (EG) nr. 1013/2006 noodzakelijk dat degene die het in bijlage VII bij de verordening opgenomen document invult, de autoriteit opzettelijk misleidt?

4. Is het om te kunnen spreken van illegale overbrenging van afvalstoffen die geschiedt „op een wijze die niet feitelijk is gespecificeerd in het in bijlage VII opgenomen document” in de zin van artikel 2, punt 35, onder g), iii), van verordening (EG) nr. 1013/2006, van belang dat de niet feitelijk gespecificeerde gegevens of inlichtingen relevant zijn voor de bescherming van het milieu? Zo ja, welke gegevens of inlichtingen van het in bijlage VII bij de verordening opgenomen document zijn relevant voor de bescherming van het milieu?

5. Is sprake van een overbrenging van afvalstoffen die geschiedt „op een wijze die niet feitelijk is gespecificeerd in het in bijlage VII opgenomen document” in de zin van artikel 2, punt 35, onder g), iii), van verordening (EG) nr. 1013/2006, wanneer [Or. 2] de autoriteit de procedure van artikel 24 van de verordening niet toepast, de betrokken autoriteiten niet in kennis stelt en geen terugname van de illegaal overgebrachte afvalstoffen beveelt?

6. Wat moet worden verstaan onder rechtsmacht in de zin van artikel 18, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 1013/2006 en hoe moeten worden nagegaan of daarvan sprake is?

7. Wat moet worden verstaan onder de in bijlage I C, deel IV, punt 15, bij verordening (EG) nr. 1013/2006 opgenomen bewoordingen dat om als ontvanger te kunnen optreden, een handelaar of makelaar onder de rechtsmacht van het land van bestemming dient te vallen?

(OMISSIS) [nationale procesrechtelijke aspecten]

Motivering

Deze rechtbank verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie om uitlegging van artikel 2, punt 35, onder g), iii), gelezen in samenhang met artikel 3, lid 2, en van artikel 18, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad (hierna: „verordening”), alsmede van bijlage I C, deel IV, punt 15, bij die verordening.

Feiten

I.

Op 15 oktober 2013 werd een vrachtwagen met Macedonisch kenteken die groenelijstafvalstoffen (23 200 kg onder Bazel-code B3020 vallend papierafval) overbracht, onderworpen aan een grenscontrole bij het binnenrijden van Hongarije. Het transport was vergezeld van het in bijlage VII bij de verordening opgenomen document en de internationale vrachtbrief. Volgens het document van bijlage VII bij de verordening was verzoekster de opdrachtgever van de overbrenging (vakje 1), was Hamburger Recycling („Strasse 18. Obje[kt] A-2355 Wiener Neudorf, Oostenrijk”) de ontvanger en inrichting voor nuttige toepassing (vakjes 2 en 7) en was DTU Deviks D.O.O.E.L. („1000 Skopje, R. Macedonija, ul. D.H. Dimov br. 189. A9”) de vervoerder. In vakje 3 (plaats bestemd voor de aflevering der goederen) van de internationale vrachtbrief (0006146) stond Hamburger Hungária Kft. („H-2400 Dunaújváros, HUN”) vermeld. Tijdens de op 16 oktober 2013 verrichte controle ter plaatse ontving verweerster ook de door verzoekster opgestelde factuur waaruit bleek dat de plaats van aflevering „Hamburger Hungária Kft. H-2400 Dunaújváros, Papírgyári út 42-46” was. Na ontvangst van de aankondiging dat een procedure zou worden gestart, verstreekte verzoekster ook nog een door Hamburger Recycling Group GmbH opgestelde creditnota waaruit bleek dat de geadresseerde/ontvanger Hamburger Hungária Kft. was, het volgens verweersters voorschriften ingevulde document van bijlage VII bij de verordening, waarin in de vakjes 2 en 7 „Hamburger Hungária Kft. H-2400 Dunaújváros, Papírgyári út 42-46” stond vermeld, en het opgestelde contract voor de nuttige toepassing van de afvalstoffen.

(OMISSIS) [tekst die hieronder wordt herhaald] **[Or. 3]** (OMISSIS)

Bij besluit nr. 14/9112-12/2013 van 30 oktober 2013 heeft verweerster aan verzoekster een afvalbeheerboete van 1 160 000 HUF opgelegd omdat zij de in dit verband op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen. Naast de boete moest verzoekster ook 124 942 HUF procedurekosten betalen. In het besluit stond dat de begeleidingsbrief van bijlage VII bij de verordening niet in overeenstemming was met de verordening en het bepaalde in het [Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg; hierna: „CMR-Verdrag”]. De vakjes 2 en 7 van bijlage VII kwamen niet overeen met de volgens vakje 11 bij de overbrenging betrokken landen. De eindbestemming van de overbrenging kon niet duidelijk worden afgeleid uit de documenten, aangezien onduidelijk was of het om Oostenrijk dan wel Hongarije ging, zodat sprake was van een illegale

overbrenging van afvalstoffen in de zin van artikel 2, punt 35, onder g), iii), van de verordening.

Bij het bepalen van de hoogte van de afvalbeheerboete is verweerster uitgegaan van 200 000 HUF, het bedrag dat geldt voor illegale grensoverschrijdende overbrenging van niet gevaarlijke afvalstoffen, en heeft zij dat bedrag met 75 % verlaagd omdat verzoekster haar op 18 oktober 2013 het naar behoren ingevulde document van bijlage VII had toegezonden. Verweerster heeft vervolgens het aldus verkregen boetebedrag (50 000 HUF) vermenigvuldigd met de hoeveelheid overgebrachte afvalstoffen (23,2 ton).

II.

Op 18 oktober 2013 werd een vrachtwagen met Macedonisch kenteken die groenelijstafvalstoffen (21 800 kg onder Bazel-code B3020 vallend papierafval) overbracht, onderworpen aan een grenscontrole bij het binnenrijden van Hongarije. Het transport was vergezeld van het in bijlage VII bij de verordening opgenomen document, de internationale vrachtbrief en andere documenten (document waarop het gewicht is aangegeven, factuur, verklaring van ontvanger). Volgens het document van bijlage VII bij de verordening was verzoekster de opdrachtgever van de overbrenging (vakje 1), was Hamburger Recycling Group GmbH („Strasse 18. Obje[kt] A-2355 Wiener Neudorf, Oostenrijk”) de ontvanger (vakje 2), was Hamburger Hungária Kft. („H-2400 Dunaújváros, Papírgyári út 42-46”) de inrichting voor nuttige toepassing (vakje 7) en was STEMA Transport („1000 Skopje, R. Makedonika, ul, Sar Planina br. 13.”) de vervoerder. In vakje 3 (plaats bestemd voor de aflevering der goederen) van de internationale vrachtbrief (0018516) stond „H-2400 Dunaújváros, Hungary”. Verweerster ontving ook de door verzoekster opgestelde factuur waaruit bleek dat de plaats van aflevering „Hamburger Hungária Kft. H-2400 Dunaújváros, Papírgyári út 42-46” was. Na ontvangst van de aankondiging dat een procedure zou worden gestart, verstreekte verzoekster ook nog het volgens verweersters voorschriften ingevulde document van bijlage VII bij de verordening, waarin in de vakjes 2 en 7 „Hamburger Hungária Kft. H-2400 Dunaújváros, Papírgyári út 42-46” stond vermeld, en het opgestelde contract voor de nuttige toepassing van de afvalstoffen.

Verweerster heeft geconstateerd dat in het vakje „ontvanger” van de begeleidingsbrief van bijlage VII bij de verordening een Oostenrijks bedrijf stond vermeld, dat de inrichting voor nuttige toepassing Hongaars was en dat in het vakje betrokken landen Macedonië, Servië en Hongarije werden vermeld, zodat de begeleidingsbrief niet in overeenstemming was met de verordening en het bepaalde in het CMR-Verdrag, de vakjes 2 en 7 van dat document niet overeenkwamen met de volgens vakje 11 bij de overbrenging **[Or. 4]** betrokken landen en de eindbestemming van de overbrenging niet met zekerheid kon worden vastgesteld, aangezien het niet duidelijk was of het om Oostenrijk dan wel Hongarije ging.

Gelet op het voorgaande heeft verweerster bij besluit nr. 14/9165-11/2013 van 30 oktober 2013 aan verzoekster een afvalbeheerboete van 1 090 000 HUF opgelegd omdat zij de in dit verband op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen. Daarnaast moest verzoekster ook 182 250 HUF procedurekosten betalen. In het besluit stond dat er sprake was van een illegale overbrenging van afvalstoffen in de zin van artikel 2, punt 35, onder g), iii), van de verordening. Bij het bepalen van de hoogte van de afvalbeheerboete is verweerster uitgegaan van 200 000 HUF, het bedrag dat geldt voor illegale grensoverschrijdende overbrenging van niet gevaarlijke afvalstoffen, en heeft zij dat bedrag met 75 % verlaagd omdat verzoekster haar op 25 oktober 2013 het naar behoren ingevulde document van bijlage VII had toegezonden. Verweerster heeft vervolgens het aldus verkregen boetebedrag (50 000 HUF) vermenigvuldigd met de hoeveelheid overgebrachte afvalstoffen (21,8 ton).

Conclusies van partijen

Verzoekster vordert nietigverklaring van verweersters besluiten waarbij haar afvalbeheerboetes, vermeerderd met de procedurekosten, zijn opgelegd, alsmede dat verweerster wordt gelast haar zaken opnieuw te behandelen. Volgens haar heeft het in artikel 2, punt 35, onder g), iii), van de verordening opgenomen begrip „op een wijze die niet feitelijk is gespecificeerd in het [...] document” betrekking op het opzettelijk weglaten of het niet vermelden van voor de bescherming van het milieu belangrijke informatie (bijvoorbeeld voornaamste kenmerken van de afvalstoffen, omschrijving ervan, hoeveelheid, route van overbrenging, herkomst en doel van de nuttige toepassing), maar niet op het verkeerd invullen van het document van bijlage VII bij de verordening, wanneer [wat er zou moeten staan] duidelijk blijkt uit de documenten waarover verweerster beschikt. Voorts stelt verzoekster dat de bepaling van de verordening over illegale overbrenging niet ruim mag worden uitgelegd, zodat steeds sprake is van illegale overbrenging wanneer de begeleidingsbrief verkeerd is ingevuld, maar dat onderscheid moet worden gemaakt tussen het opzettelijk verkeerd invullen van de begeleidingsbrief, waardoor de toezichthoudende autoriteiten worden misleid, en de enkele omstandigheid dat niet is voldaan aan een administratieve verplichting. Ten slotte betoogt verzoekster dat de boete niet juist is vastgesteld.

Verweerster concludeert tot afwijzing van de vordering en stelt dat de overbrenging van afvalstoffen overeenkomstig artikel 18 en bijlage VII bij de verordening moet vergezeld zijn van een naar behoren ingevulde begeleidingsbrief. Verzoekster had daar zorg voor moeten dragen. Verweerster wijst erop dat de ontvanger in vakje 2 van de begeleidingsbrief van bijlage VII bij de verordening niet hoeft overeen te komen met de inrichting voor nuttige toepassing in vakje 7 van dat document, maar dat in dat geval de handelaar of makelaar volgens bijlage I C, punt 15, bij de verordening onder de rechtsmacht van het land van bestemming dient te vallen.

In reactie op een vraag van de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság heeft verweerder expliciet erkend dat zij op de hoogte was van de route van de afvalstoffen hoewel de begeleidingsbrief verkeerd was ingevuld, alsmede dat zij de procedure van artikel 24 van de verordening niet heeft toegepast, de betrokken autoriteiten niet in kennis heeft gesteld en geen terugname van de illegaal overgebrachte afvalstoffen heeft bevolen. **[Or. 5]**

Toepasselijke bepalingen

Artikel 1, lid 2, onder b), van de verordening luidt:

„Toepassingsgebied

[...]

2. Deze verordening is van toepassing op de overbrenging van afvalstoffen:

[...]

b) die uit derde landen in de Gemeenschap worden ingevoerd;”

Artikel 2, punt 35, onder g), iii), van de verordening luidt:

„Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

[...]

35) ‚illegale overbrenging’: een overbrenging van afvalstoffen:

[...]

g) waarbij, ten aanzien van overbrengingen van afvalstoffen als bedoeld in artikel 3, leden 2 en 4,

[...]

iii) de overbrenging geschiedt op een wijze die niet feitelijk is gespecificeerd in het in bijlage VII opgenomen document.”

Artikel 3, lid 2, van de verordening luidt als volgt:

„Algemeen procedureel kader

[...]

2. Overbrengingen van de volgende voor nuttige toepassing bestemde afvalstoffen vallen onder de algemene informatieverplichtingen als vastgesteld in artikel 18, wanneer het om meer dan 20 kg gaat:

- a) afvalstoffen van bijlage III of III B;
- b) mengsels die niet onder één code van bijlage III vallen, van twee of meer soorten afvalstoffen van bijlage III, mits de samenstelling van deze mengsels geen gevaar vormt voor de milieuhygiënisch verantwoorde nuttige toepassing ervan en mits deze mengsels overeenkomstig artikel 58 vermeld zijn in bijlage III A.”

Artikel 3, lid 4, van de verordening luidt:

„Algemeen procedureel kader

[...]

4. Overbrengingen van afvalstoffen die uitdrukkelijk bestemd zijn voor laboratoriumanalyse ter bepaling van hun fysische of chemische eigenschappen of van hun geschiktheid voor nuttige toepassing of verwijdering, vallen niet onder de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming van lid 1. In plaats daarvan gelden de procedurele voorschriften van artikel 18. De hoeveelheid uitdrukkelijk voor laboratoriumanalyse bestemde afvalstoffen waarvoor deze uitzondering geldt, is de kleinste hoeveelheid die redelijkerwijs nodig is om de analyse in elk specifiek geval naar behoren uit te voeren, en bedraagt ten hoogste 25 kg.”

Artikel 18 van de verordening luidt als volgt:

„Afvalstoffen die van bepaalde informatie vergezeld dienen te gaan

1. Voor afvalstoffen als bedoeld in artikel 3, leden 2 en 4, die bestemd zijn voor transport gelden de volgende procedures:

- a) teneinde ertoe bij te dragen dat transporten van dergelijke afvalstoffen beter kunnen worden gevolgd, zorgt de onder de rechtsmacht van het land van verzending vallende opdrachtgever voor de overbrenging ervoor dat de afvalstoffen vergezeld gaan van de in bijlage VII genoemde informatie;
- b) bijlage VII wordt door de opdrachtgever van de overbrenging ondertekend voordat de overbrenging plaatsvindt en wordt door de inrichting van nuttige toepassing of het laboratorium en de ontvanger ondertekend wanneer zij de betrokken afvalstoffen ontvangen.

2. Het in bijlage VII bedoelde contract tussen de opdrachtgever van de overbrenging en de [Or. 6] ontvanger voor de nuttige toepassing van de afvalstoffen dient bij de aanvang van de overbrenging juridisch bindend te zijn en

dient een verplichting te bevatten voor de opdrachtgever van de overbrenging, of, wanneer deze de overbrenging of de nuttige toepassing niet kan voltooien (bv. insolventie), voor de ontvanger, om, indien de overbrenging of de nuttige toepassing niet op de geplande wijze [kan] worden voltooid of indien een illegale overbrenging heeft plaatsgevonden:

- a) afvalstoffen terug te nemen of ervoor te zorgen dat ze op een andere wijze nuttig worden toegepast en
- b) indien nodig te zorgen voor de tussentijdse opslag ervan.

Op verzoek van de betrokken bevoegde autoriteit verstrekt de opdrachtgever of de ontvanger van de overbrenging een afschrift van het contract.

3. De lidstaten kunnen conform de nationale wetgeving met het oog op controle, handhaving, planning en statistische doeleinden, informatie, zoals omschreven in lid 1, vereisen over transporten waarop dit artikel van toepassing is.

4. De in lid 1 bedoelde informatie wordt, indien vereist door de bestaande communautaire en nationale wetgeving, vertrouwelijk behandeld.”

Bijlage VII, voetnoot 1, van de verordening luidt als volgt:

„Begeleidende informatie bij de overbrenging van afvalstoffen van de groene lijst, bestemd voor nuttige toepassing, of afvalstoffen bestemd voor laboratoriumanalyse overeenkomstig verordening (EG) nr. 1013/2006. Zie voor het invullen van dit document ook de overeenkomstige specifieke instructies in bijlage I C [bij] verordening (EG) nr. 1013/2006.”

Punt 15 van bijlage I C („Specifieke instructies voor het invullen van het kennisgevings- en het vervoersdocument”) bij de verordening luidt als volgt:

„Normaal gesproken is de ontvanger de in vak 10 genoemde inrichting voor verwijdering of nuttige toepassing. In sommige gevallen kan de ontvanger echter ook iemand anders zijn, bijvoorbeeld een handelaar, een makelaar [...] of een rechtspersoon, zoals het hoofdkantoor of een mailadres van de in vak 10 genoemde ontvangende inrichting voor verwijdering of nuttige toepassing. Om als ontvanger te kunnen optreden, dient een handelaar, makelaar of rechtspersoon onder de rechtsmacht van het land van bestemming te vallen en in het bezit te zijn van, dan wel een andere vorm van wettelijke controle [te] hebben over de afvalstoffen op het moment dat deze in het land van bestemming arriveren. In die gevallen dient in vak 2 informatie met betrekking tot de handelaar, makelaar of rechtspersoon te worden ingevuld.”

§ 19, lid 1, van a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (wet CLXXXV van 2012 op afval; hierna: „afvalwet”) luidt als volgt:

„Op het grondgebied van Hongarije kunnen afvalstoffen worden binnengebracht mits voldaan wordt aan het bepaalde in verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad en het regeringsdecreet betreffende de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen.”

§ 86, lid 1, van de afvalwet luidt:

„De milieubeschermingsautoriteit legt overeenkomstig het bepaalde in het regeringsdecreet tot vaststelling van nadere voorschriften omtrent afvalbeheerboetes een afvalbeheerboete op aan natuurlijke of rechtspersonen, eenmanszaken of lichamen zonder rechtspersoonlijkheid die:

- a) handelen in strijd met het bepaalde in de voorschriften, rechtstreeks toepasselijke handelingen van de Europese Unie of genomen besluiten op het gebied van afvalbeheer;
- b) een activiteit van afvalbeheer waarvoor toestemming, goedkeuring, registratie of kennisgeving is vereist, verrichten zonder die toestemming, goedkeuring of registratie te hebben verkregen of kennisgeving te hebben gedaan, of de activiteit op een andere manier verrichten dan daarin is aangegeven; [Or. 7]
- c) de milieubeschermingsautoriteit niet of niet voldoende op de hoogte stellen van de productie of het ontstaan van bijproducten, of afvalstoffen gebruiken, in de handel brengen of opslaan als producten of bijproducten.”

§ 1, lid 1, van a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII. 21.) Kormányrendelet (regeringsdecreet 271/2001 van 21 december 2001 betreffende de hoogte en de wijze van vaststelling en oplegging van afvalbeheerboetes; hierna: „regeringsdecreet 271/2001”) luidt:

„Onverminderd het bepaalde in § 2, leden 4 tot en met 8, en § 3, lid 4, is de hoogte van de boete het bedrag dat wordt verkregen door de in dit decreet vastgestelde basisbedragen te vermenigvuldigen met de factoren waarmee de basisbedragen worden aangepast, zoals in de bijlage is aangegeven.”

§ 1, lid 3, onder f), van regeringsdecreet 271/2001 bepaalt:

„Het basisbedrag van de afvalbeheerboete (hierna: ‚basisbedrag’) bedraagt maximaal:

[...]

- f) 200 000 HUF voor illegale grensoverschrijdende overbrenging van niet gevaarlijke afvalstoffen”.

§ 1, lid 5, van regeringsdecreet 271/2001 luidt als volgt:

„Met uitzondering van de in lid 3, onder e), van deze § genoemde gevallen kan het basisbedrag van de boete worden vastgesteld op 25 tot en met 100 % van de met toepassing van de leden 3 en 4 van deze § en § 2, lid 3, verkregen bedragen indien de overtreder de gevolgen van de overtreding ongedaan maakt en de overtreding beëindigt voordat het boetebesluit is genomen.”

§ 3, leden 1 en 4, van regeringsdecreet 271/2001 luidt:

„1. Bij de vaststelling van de hoogte van de boete moet eerst worden nagegaan van welk basisbedrag uitgegaan dient te worden.

[...]

4. Bij illegale grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen (invoer, uitvoer of doorvoer over het nationale grondgebied) is de hoogte van de te betalen boete het bedrag dat wordt verkregen door het in § 1, lid 3, onder f) of g), vastgestelde basisbedrag te vermenigvuldigen met de hoeveelheid van de afvalstoffen. Indien de hoeveelheid afvalstoffen niet precies kan worden vastgesteld, wordt bij de berekening uitgegaan van het in tonnen uitgedrukte gemiddelde van een reeks geschatte waarden.”

Uit te leggen bepalingen

Artikel 2, punt 35, onder g), iii), van de verordening luidt als volgt:

„Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

[...]

35) ‚illegale overbrenging’: een overbrenging van afvalstoffen:

[...]

g) waarbij, ten aanzien van overbrengingen van afvalstoffen als bedoeld in artikel 3, leden 2 en 4,

[...]

iii) de overbrenging geschiedt op een wijze die niet feitelijk is gespecificeerd in het in bijlage VII opgenomen document.”

Artikel 18 van de verordening bepaalt:

„Afvalstoffen die van bepaalde informatie vergezeld dienen te gaan

1. Voor afvalstoffen als bedoeld in artikel 3, leden 2 en 4, die bestemd zijn voor transport gelden de volgende procedures: **[Or. 8]**

a) teneinde ertoe bij te dragen dat transporten van dergelijke afvalstoffen beter kunnen worden gevolgd, zorgt de onder de rechtsmacht van het land van verzending vallende opdrachtgever voor de overbrenging ervoor dat de afvalstoffen vergezeld gaan van de in bijlage VII genoemde informatie;”

Punt 15 van bijlage I C („Specifieke instructies voor het invullen van het kennisgevings- en het vervoersdocument”) bij de verordening luidt als volgt:

„Normaal gesproken is de ontvanger de in vak 10 genoemde inrichting voor verwijdering of nuttige toepassing. In sommige gevallen kan de ontvanger echter ook iemand anders zijn, bijvoorbeeld een handelaar, een makelaar [...] of een rechtspersoon, zoals het hoofdkantoor of een mailadres van de in vak 10 genoemde ontvangende inrichting voor verwijdering of nuttige toepassing. Om als ontvanger te kunnen optreden, dient een handelaar, makelaar of rechtspersoon onder de rechtsmacht van het land van bestemming te vallen en in het bezit te zijn van, dan wel een andere vorm van wettelijke controle [te] hebben over de afvalstoffen op het moment dat deze in het land van bestemming arriveren. In die gevallen dient in vak 2 informatie met betrekking tot de handelaar, makelaar of rechtspersoon te worden ingevuld.”

De in het dictum geformuleerde vragen worden aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voorgelegd omdat uit de bewoordingen van de verordening niet kan worden opgemaakt hoe de in artikel 18, lid 1, onder a), van de verordening genoemde rechtsmacht moet worden begrepen, beoordeeld en getoetst wanneer gesteld wordt dat de opdrachtgever voor de overbrenging onder de rechtsmacht van het land van verzending dient te vallen, aangezien in de verordening geen definitie van het begrip rechtsmacht wordt gegeven, zodat niet duidelijk is wat er moet worden getoetst of in aanmerking moet worden genomen. Voorts kan volgens bijlage I C, deel IV, punt 15, bij de verordening, welke bijlage van toepassing is overeenkomstig voetnoot 1 van bijlage VII bij de verordening, in sommige gevallen de ontvanger een handelaar of makelaar zijn, maar dan alleen indien de handelaar of makelaar onder de rechtsmacht van het land van bestemming valt. Derhalve moeten ook in dit verband het begrip rechtsmacht en de omvang van de toetsing daarvan nader worden toegelicht.

Verder wenst de rechtbank te vernemen of sprake is van overbrenging van afvalstoffen die geschiedt „op een wijze die niet feitelijk is gespecificeerd in het in bijlage VII opgenomen document” in de zin van artikel 2, punt 35, onder g), iii), van de verordening, wanneer de gegevens in verschillende vakjes van de begeleidingsbrief van bijlage VII bij de verordening onderling tegenstrijdig zijn, maar de desbetreffende informatie duidelijk vermeld staat op de internationale vrachtbrief en andere beschikbare documenten en verzoekster kort na het starten

van de procedure de conform verweersters instructies ingevulde begeleidingsbrief verstrekt.

Uit artikel 2, punt 35, onder g), iii), van de verordening blijkt evenmin met zekerheid of het om te kunnen spreken van illegale overbrenging van afvalstoffen noodzakelijk is dat met de niet feitelijk in de begeleidingsbrief van bijlage VII bij de verordening gespecificeerde wijze waarop de overbrenging geschiedt, wordt beoogd de autoriteit opzettelijk te misleiden, en of het om te kunnen spreken van illegale overbrenging van afvalstoffen in de zin van artikel 2, punt 35, onder g), iii), van de verordening noodzakelijk is dat de niet feitelijk in de begeleidingsbrief gespecificeerde gegevens relevant zijn voor de bescherming van het milieu dan wel of de omstandigheid dat welke gegevens of inlichtingen dan ook onjuist zijn vermeld in de begeleidingsbrief op zich voldoende is om te kunnen spreken van illegale overbrenging, ook al kunnen die gegevens of inlichtingen uit andere documenten worden afgeleid.

Tevens rijst de vraag of, mocht sprake zijn van illegale overbrenging van afvalstoffen bij onvolledige of onduidelijke invulling van de begeleidingsbrief van bijlage VII bij de verordening, ook al blijken de benodigde gegevens of inlichtingen uit de andere beschikbare documenten, het dan als redelijk kan worden beschouwd dat op grond daarvan een afvalbeheerboete wordt opgelegd die even hoog is als de boete die kan worden opgelegd in geval van illegale grensoverschrijdende overbrenging van niet gevaarlijke afvalstoffen. Ten slotte is niet duidelijk of sprake is van illegale overbrenging van afvalstoffen in de zin van artikel 2, punt 35, onder g), iii), van de verordening indien de andere betrokken autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld en de autoriteit volgens welke sprake is van illegale overbrenging van afvalstoffen de procedure van artikel 24 van de verordening niet toepast.

(OMISSIS) [nationale procesrechtelijke aspecten]

Boedapest, 2 februari 2015

[ondertekeningen]